

fuldstændigt visum repertum — beskrivende Syn — i den Anledning, saa jeg behøver vel ikke at tage med i Morgen. I saa Tilfælde bør en forstandig Politimester kunne svare: Nei, efter Alt, hvad De har meldt mig, og efter det beskrivende Syn, som jeg haaber at faae i Morgen tidlig, før jeg tager ud, er det urimeligt, at De skulde gjøre Reisen igjen; jeg foretager Reisen alene og paa Grundlag af det visum, De har givet mig. Det er det, der sigtes til ved mit Vndringsforslag, og jeg tror ikke, man behøver at befrygte, at Politimestrene skulde misbruge den diskretionære Myndighed, som derved gives dem; selv om man ellers vilde gaa ud fra, at de misbruge deres diskretionære Myndighed, er der i alt Fald herst ingen Anledning for dem til at gjøre det; de vilde vistnok endog hellere rejse i Selskab, havde jeg nær sagt, end alene. Dette angaaende de Iudvendinger, som den høitærede Minister fremsatte mod mit Forslag vedrørende de to Klasser Tilfælde hver for sig. Naar han endelig tilførende bemærkede, at man ved at optage dette Vndringsforslag i Lovforslaget vilde bringe Udstedelsen af Dødsattester ud af Hænderne paa Lægerne, og saaledes lægge Hindringer i Veien for den forørigt ikke fuldt besluttet, men endnu kun gjærende Ordning af de Kilder, som skulde flyde for Mortalitetens-, Medicinal- og Hygieine-Statistikken o. s. v., saa tør jeg dog bemærke, at denne Itring af den høitærede Minister kan dog i ethvert Tilfælde kun gaa paa den første Klasse af Tilfælde efter mit Forslag, nemlig hvor Politimesteren handler alene paa Grund af, at Eighn er aldeles uundvøndigt. I den anden Klasse af Tilfælde derimod skal jo fremdeles Politimesteren paategne den af Lægen udfærdigede Lægeattest, thi der staar jo udtrykkelig i Vndringsforslaget: „og i førstnævnte Tilfælde Dødsattesten udfærdiges af Politimesteren alene.“ At det kan have nogen Interesse, at Dødsattest udfærdiges af Læger i saadanne Tilfælde som dem, jeg har illustreret som hørende til første Klasse, skjønner jeg ikke. Det er de Tilfælde, som i Reglen ville komme i Anmærkningsrubriken og opføres som „halvfor-tærede“, „ubekjendte“, „forkullede“ &c. og deslige. Jeg tror at kunne sige, at jeg for mit Vedkommende ikke har følt mig overbevist om Urigtighe-den af det Vndringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille under Nr. 3; var jeg det, skulde jeg selvfølgelig gjerne tage det tilbage, men da jeg ikke er det, har jeg den Ære at overlade til det høie Thing at veie mellem de Grunde, som ere anførte imod det af den ærede Justitsminister, og det Forsvar, som jeg har tilladt mig efter bedste Evne at føre for mit Forslag.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes For-handlingerne, og man gik til Afstemning.

Lovforslagets § 1 ansaaes vedtagen uden Afstemning.

1) Vndringsforslag af Riær til § 2: I Linie 4 udgaa „pludseligt“ vedtoges enstemmig med 45 Stemmer.

2) Forslag af Samme til samme Pa-ragraf:

I Linie 6—7 udgaa Ordene „kun . . . samt“ vedtoges enstemmig med 45 Stemmer.

3) Forslag af Samme til samme Pa-ragraf:

I Linie 9 tilføies som nyt Punktum i samme Stykke:

„Hvor det efter foreliggende Oplysninger er utvølsomt, at et Lægesyn er uundvøndigt til Un-sjøgelsens vedbørlige Fremme, eller hvor en Læge, forinden Politimesteren har kunnet anfætte For-retningen, har undersøgt Riget og erklærer sig istand til at afgive et fyldestgjørende Syn, kan undtagelsesvis Undersøgelsen foretages og i først-nævnte Tilfælde Dødsattesten udfærdiges af Politi-mesteren alene.“

forkastedes med 26 Stemmer mod 16.

4) Forslag af Samme til samme Pa-ragraf:

I Linie 11 indskydes mellem „tilfælde“ og „af“: „snarest mulig“ vedtoges enstemmig med 46 Stemmer.

5) Lovforslagets § 2 med de vedtagne Vndringer saalydende:

Istedetfor samme Lovs § 6, 2det Stykke træde følgende Bestemmelser:

I Tilfælde af Selvmord, saavel som naar Rig opdrive, Personer eller Fostere findes døde, eller naar Memmeser omkomme ved uheldig Hændelse, saa og hvor ellers Undersøgelse fra det Offentliges Side er indledet i Anledning af et indbruffet Dødsfald, maa Riget ikke jordes, førend det er undersøgt af Politimesteren i Forening med en af ham tilkaldt Læge, ordentligvis den stedlige Embetslæge, og førend den af Lægen udfærdigede Dødsattest er forsynet med Paategning af Politimesteren om, at der for det Offentliges Vedkommende Intet er til Hinder for Begravelsen.

I andre Tilfælde af pludselig Død skal altid Eighnet foretages af en Læge, der bliver at tilkalde snarest muligt af den, hvem det paahviler at lade Eighn afholde over den Udøde.

Iøvrigt er det en Selvfølge, at hvor der kan være Spørgsmaal om Muligheden af Gjenoplivelse, bør under Ansvar for Vedkommende

Rettelser:

Sp. 851. Lin. 7 f. o.: „Etvødighed“ læs: „Tyde-lighed“.